

Sygn. akt: III U 829/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 r. w Ostrołęce

sprawy z odwołania E. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek odwołania E. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.03.2013r. **znak** (...) -1/PP

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż E. L. nie ma obowiązku zwrotu kwoty pobranej tytułem świadczeń za okres od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. w kwocie 5.206,58zł wraz z odsetkami.

Sygn. akt III U 829/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. zobowiązał E. L. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczeń społecznych za okres od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. w kwocie 5.206,58 zł wraz z odsetkami za okres od dnia 03.07.2012r. do dnia 14.03.2013r. w kwocie 245,04 zł.

E. L. odwołał się od tej decyzji. Podniósł, że ukończył 65 lat i otrzymał emeryturę w związku z osiągnięciem wieku powszechnego. Nadto pobierał w zbiegu rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W 2012r. zgłosił w Inspektoracie ZUS w O.M.. Poinformował, że chce podjąć zatrudnienie i prosił o wyjaśnienie, jakie warunki ma spełnić, by nie stracić świadczenia zbiegowego. Urzędnik z Informacji, po konsultacjach telefonicznych, poinformował go, że w związku z uzyskaniem powszechnego wieku emerytalnego z tytułu ukończenia 65 lat, może pracować bez żadnych ograniczeń, bez konieczności zawieszania jednego ze świadczeń. Dlatego zawarł umowę zlecenie, a zleceniodawca zgłosił go do ubezpieczenia zdrowotnego w ustawowym terminie i co miesiąc były przekazywane do ZUS dokumenty dotyczące odprowadzanych za niego składek na ubezpieczenie zdrowotne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podniósł, iż E. L. mimo pouczenia - w okresie od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. pobierał emeryturę w zbiegu z rentą w związku z wypadkiem przy pracy, jednocześnie osiągając przychody z tytułu umowy zlecenia. Dlatego też decyzją z dnia 14.03.2013r. zobowiązał E. L. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. w kwocie 5.206,58 zł i odsetek naliczonych za okres od dnia 03.07.2012r. do dnia 14.03.2013r. tj. do dnia wydania decyzji - w kwocie 245,04 zł, gdyż zgodnie z art. 26 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - możliwość pobierania świadczenia zbiegowego mają tylko ci świadczeniobiorcy, którzy nie osiągają żadnego przychodu. Odwołujący się od dnia 01.07.2012r. podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu umowy zlecenia z (...) sp. z o.o., a więc osiągał przychód z tego tytułu, co wyklucza prawo do pobierania dwóch świadczeń w zbiegu.

ZUS podniósł, że nadpłata emerytury nastąpiła wskutek tego, że E. L. nie powiadomił organu rentowego o fakcie zawarcia tej umowy, pomimo iż był pouczony o warunkach wypłaty i zawieszania świadczeń w zbiegu w piśmie z dnia 16.02.2006r., w informacji ZUS odebranej w dniu 13.12.2002r., a także w decyzjach otrzymywanych z ZUS. Zgodnie z pouczeniem zawartym w tych decyzjach, odwołujący był zobowiązany do poinformowania ZUS o okolicznościach mających wpływ na prawo i wysokość świadczenia. Ponadto wypłata świadczenia odwołującego w zbiegu była już w przeszłości zawieszana w związku z kontynuowaniem przez E. L. zatrudnienia, aż do chwili złożenia przez niego oświadczenia, że nie ma zamiaru osiągać przychodów. W związku z tym E. L. był świadomy, jaki wpływ na wypłatę świadczeń, ma fakt podjęcia przez niego zatrudnienia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

decyzją z dnia 13.08.1981r. Oddział ZUS w O. przyznał E. L. (ur. (...)) prawo do renty chorobowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 23.01.1968r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Następnie od 20.01.1982r. po wyczerpaniu renty chorobowej odwołujący się pobierał rentę inwalidzką według III grupy inwalidów w związku z wypadkiem przy pracy. Od 01.02.1999r. renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przysługuje ubezpieczonemu na stałe.

Decyzją z dnia 23.11.2005r. ZUS przyznał odwołującemu prawo do wcześniejszej emerytury, po ukończeniu 60 lat, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Następnie decyzją z dnia 05.01.2006r. ZUS przyznał odwołującemu od dnia 09.12.2005r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w zbiegu z emeryturą, w związku z czym wypłatę renty zmniejszono do połowy i jednocześnie świadczenie zwiększono o pełną emeryturę.

W dniu 18.01.2006r. odwołujący się wystąpił do ZUS o wyjaśnienie m.in. czy w związku z nabyciem prawa do emerytury może podjąć pracę i jakie musi spełnić warunki, aby nie nastąpiło zawieszenie lub zmniejszenie emerytury. W odpowiedzi na powyższe - w piśmie ZUS z dnia 16.02.2006r. poinformowano odwołującego o zasadach osiągania przychodu o zmniejszeniu i zawieszeniu świadczenia. Ponadto wskazano, iż osobie która osiąga przychód i pobiera rentę z ubezpieczenia wypadkowego w zbiegu z emeryturą, nie przysługuje wypłata obu świadczeń i bez względu na wysokość osiąganego przychodu wybrane świadczenie ulega zawieszeniu. Pouczono także odwołującego, iż w celu ustalenia czy zachodzą okoliczności powodujące zawieszenie bądź zmniejszenie świadczenia, świadczeniobiorca jest zobowiązany powiadomić organ rentowy o osiągnięciu przychodu oraz o łącznej kwocie przychodu osiąganego w roku kalendarzowym lub w poszczególnych miesiącach w terminie do końca lutego następnego roku.

Decyzją z dnia 13.04.2006r. O/ZUS wstrzymał odwołującemu od dnia 01.04.2006r. wypłatę renty wypadkowej w zbiegu z emeryturą z uwagi na osiągnięcie przez odwołującego przychodu. Kontynuowana była natomiast wypłata emerytury.

W dniu 11.03.2010r. odwołujący się złożył w ZUS oświadczenie emeryta-rencisty ZUS Rw-73 o zamiarze nieosiągnięcia przychodu (k. 323 akt znak: (...)), do którego dołączone było świadectwo pracy z dnia 10.03.2010r. W związku z powyższym organ rentowy decyzją z dnia 12.03.2010r. podjął wypłatę renty w związku z wypadkiem przy pracy w

zbiegu z emeryturą (tj. połowę renty i pełną emeryturę) od dnia 01.03.2010r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

Decyzją z dnia 23.03.2011r. (znak (...) -1/01/PP/E1), na wniosek odwołującego z dnia 01.03.2011r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił odwołującemu prawo do emerytury w związku z osiągnięciem wieku 65 lat. We wniosku tym, odwołujący się zaznaczył, iż nie pozostaje w zatrudnieniu. W związku z czym decyzją z dnia 23.03.2011r. (znak (...) -1/01/PP) ustalono odwołującemu się prawo do wypłaty świadczeń w zbiegu, tj. rentę w związku z wypadkiem przy pracy zmniejszoną do połowy oraz pełną emeryturę.

W 2012r. E. L. zgłosił do Inspektoratu ZUS w O. M.. w celu uzyskania informacji, czy może podjąć zatrudnienie od lipca 2012r. i jaki będzie to miało wpływ na pobierane przez niego świadczenie zbiegowe. E. L. miał bowiem wątpliwości, czy po uzyskaniu przez niego emerytury po ukończeniu 65 lat, obowiązują go te same ograniczenia co do możliwości uzyskiwania przychodu, jak przy emeryturze wcześniejszej.

Informacji udzielała mu pracownik informacji emerytalno-rentowej B. B., po konsultacjach telefonicznych. E. L. był przeświadczony po tej rozmowie, że w związku z uzyskaniem emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, może uzyskiwać przychód, bez żadnych ograniczeń i bez konieczności zawieszania jednego ze świadczeń.

Następnie E. L. zawarł umowę zlecenie z (...) sp. z o.o. od dnia 01.06.2012r., a zleceniodawca zgłosił go do ubezpieczenia zdrowotnego w ustawowym terminie i co miesiąc były przekazywane do ZUS dokumenty dotyczące odprowadzanych za niego składek na ubezpieczenie zdrowotne.

W marcu 2013r. ZUS powziął informację o zawarciu przez E. L. umowy zlecenia z (...) sp. z o.o. i wydał zaskarżoną decyzję, zobowiązującą go do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia za okres od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. wraz z odsetkami.

Dnia 26.03.2013r. E. L. złożył w ZUS pismo, w którym wskazał, że umowę zlecenia zawarł w konsekwencji udzielonych mu informacji przez pracownika ZUS, że może taką umowę zawrzeć bez konsekwencji dla wysokości swych świadczeń, gdyż ukończył 65 lat.

Ostatecznie E. L. odwołał się do Sądu od decyzji zobowiązującej go do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

zeznania E. L. złożone w charakterze strony (k.34), częściowo zeznania świadka B. B. (k.33) oraz dokumenty znajdujące się w aktach ZUS.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie była kwestia, czy zachodzą podstawy do żądania od E. L. zwrotu renty wypłaconej mu przez ZUS w okresie od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. wraz z odsetkami. Wobec powyższego konieczne było ustalenie, czy było to świadczenie pobrane przez niego nienależnie.

Ustawodawca w art.138 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych definiuje nienależne pobrane świadczenia. W ustępie 2 stwierdza, że są to świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części. Przy czym warunkiem koniecznym jest pouczenie osoby pobierającej świadczenia o braku prawa do ich pobierania (art. 138 ust. 2 pkt 1 ustawy).

W świetle powyższych przepisów, aby organ rentowy mógł skutecznie domagać się od E. L. zwrotu renty wypłaconej za okres od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r., musiał wykazać, że świadczenie to jest świadczeniem pobranym nienależnie w rozumieniu art. 138 ust. 2 w/w ustawy, tj. że zostało ono wypłacone mimo zaistnienia okoliczności

uzasadniających ustanie prawa do świadczenia, a odwołujący był pouczony o braku prawa do świadczenia w tych okolicznościach.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że zgodnie z art.26 ust.3 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych - osoba uprawniona do świadczenia zbiegowego nie może uzyskiwać żadnego przychodu, albowiem traci wówczas prawo do pobierania świadczeń w zbiegu i może pobierać tylko jedno świadczenie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadza się jedynie do okoliczności, czy E. L. był pouczony przez ZUS o okolicznościach powodujących zawieszenie prawa do pobierania świadczenia zbiegowego.

W ocenie Sądu postępowanie dowodowe nie potwierdziło, aby E. L. był prawidłowo pouczony przez ZUS o tym, że gdy osiągnie przychód, po uzyskaniu prawa do emerytury po ukończeniu 65 roku życia, utraci prawo do pobierania świadczenia zbiegowego.

Organ rentowy twierdził, że odwołujący był prawidłowo pouczany w tej materii już od 2006r. Analizując przywoływane przez ZUS pismo z 16.02.2006r. (k.25 a.e.) stwierdzić należy, że istotnie odwołujący pobierając emeryturę po ukończeniu 60 roku życia, był prawidłowo pouczany o skutkach uzyskania przez niego przychodu, a więc o tym, że w takim przypadku ustanie jego prawo do świadczenia zbiegowego. Jednakże po uzyskaniu przez odwołującego prawa do emerytury po ukończeniu 65 roku życia, brak jest stosownych pouczeń odwołującego w tej kwestii. Oczywistym jest, że art.26 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych nie różnicuje sytuacji osób pobierających emeryturę po ukończeniu 60 lat i 65 lat, lecz w tym przypadku istotna jest nie tyle treść przepisu, ile świadomość ubezpieczonego w tej kwestii będąca wynikiem pouczenia go przez organ rentowy.

E. L. miał wiedzę, że przy emeryturze, którą pobierał po ukończeniu 60 lat, nie mógł uzyskiwać żadnego przychodu, aby móc zachować prawo do świadczenia zbiegowego. Jednakże przywołał przed Sądem przepisy, które spowodowały, że powziął on wątpliwości, czy po uzyskaniu emerytury w wieku powszechnym, nie zmieniła się jego sytuacja co do możliwości uzyskiwania przychodu przy świadczeniu zbiegowym. Wskazał, że art.26 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odwoływał się do przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczących zawieszenia prawa do świadczeń lub zmniejszenia ich wysokości w przypadku osiągnięcia przychodu. Natomiast zgodnie z art.103 ust.2 w/w ustawy – prawo do emerytury lub renty nie ulega zawieszeniu ani zmniejszeniu, jeżeli emeryt lub rencista osiągnął powszechny wiek emerytalny. Odwołujący wykazał, że te przepisy odczytał jako przyzwolenie do osiągania przychodu, lecz w związku ze swą świadomością, że generalnie uzyskiwanie przychodu może spowodować ustanie prawa do zbiegu do świadczeń – udał się w 2012r. do ZUS-u celem uzyskania wiążącej informacji jak interpretować te przepisy. Z jego zeznań wynika, że zawsze chodził do ZUS-u, żeby rozwiązać wątpliwości. Uczynił to również i tym razem. Z jego zeznań wynika, że pracownik informacji - B. B. - połączyła się z kimś telefonicznie, by upewnić się, jakiej informacji ma udzielić, po czym powiedziała mu, że może pracować i jego świadczenie nie zostanie zawieszona. Odwołujący zrozumiał, że będzie pobierał świadczenia zbiegowe, te, co do tej pory, bo ukończył 65 lat i to zmienia jego dotychczasową sytuację.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego. Sąd miał na uwadze, że E. L. jest osobą, którą od wielu lat pobiera świadczenia z ZUS, okresowo jego prawo do świadczenia zbiegowego było zawieszona – odwołujący ma więc świadomość, że przy uzyskiwaniu przychodu istnieje ryzyko, że zostanie zawieszona prawo do świadczenia zbiegowego. Jednocześnie odwołujący wykazał przed Sądem, że miał podstawy do powzięcia wątpliwości, że jego sytuacja uległa zmianie po ukończeniu 65 roku życia. Zdaniem Sądu brak jest innego logicznego wytłumaczenia celu wizyty odwołującego w ZUS-ie przed zawarciem umowy zlecenia, jak tylko chęć uzyskania informacji, czy może uzyskiwać przychód bez konsekwencji dla swego świadczenia zbiegowego. Przebieg postępowania przed Sądem, w szczególności oświadczenia składane przez odwołującego, jego wnioski dowodowe, dają podstawę do oceny, że E. L. jest osobą dbającą o swoje interesy, w razie wątpliwości zgłasza się do ZUS, by je wyjaśnić, konsekwentnie dochodzi swoich racji. W tym kontekście brak jest podstaw do uznania, że odwołujący udał się do ZUS-u w innym celu aniżeli uzyskanie

informacji dotyczącej możliwości uzyskiwania przez niego przychodu, skoro miało to miejsce przed podjęciem decyzji o zawarciu umowy zlecenia. Nadto irracjonalne byłoby zachowanie odwołującego, który po uzyskaniu informacji, że nie może nadal uzyskiwać żadnego przychodu, zawiera umowę zlecenia i uzyskując z tego tytułu niewielki przychód w kwocie 210zł miesięcznie, pozbawia się prawa do świadczenia pobieranego w zbiegu - korzystniejszego finansowo. Odwołujący pobierał bowiem emeryturę w wysokości 1.461,45zł i pół renty w kwocie 544,58zł.

Z zeznań świadków B. B. i J. P. nie wynika, aby E. L. został prawidłowo pouczony w spornej kwestii. Z zeznań B. B. wynika jedynie, że odwołujący był w tym czasie w ZUS-ie. Natomiast nie potrafiła wskazać celu tej wizyty. Natomiast świadek J. P., która była przełożoną B. B., nie potrafiła ani potwierdzić ani zaprzeczyć, czy w tym okresie odwołujący kontaktował się z nią w kwestii swego świadczenia. Zeznania tych świadków wskazują, że aktualnie mają one wiedzę co do treści przepisów dotyczących spornej kwestii. Jednak w przedmiotowej sprawie istotne jest, czy taką wiedzę miały wówczas, gdy odwołujący stawiał się w ZUS-ie celem uzyskania stosownej informacji i czy taką prawidłową informację mu przekazano. Wobec niepamięci świadków co do przebiegu spotkania z E. L., nie można wyprowadzić z ich zeznań wniosku, że został on prawidłowo pouczony. Podnieść należy, że z zeznań B. B. wynika, że w Inspektoracie ZUS w O. M.. jest jedynie kilku świadczeniobiorców pobierających świadczenia w zbiegu. Zatem nie są to przypadki częste. Dlatego wiarygodne jest zeznanie odwołującego, że pracująca zaledwie 3 lata na tym stanowisku B. B. mogła mieć wątpliwości co do możliwości uzyskiwania przychodu przez osobę w takiej sytuacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. B. jedynie co do tego, że odwołujący był w ZUS-ie. Natomiast w pozostałym zakresie Sąd nie oparł się na tych zeznaniach, albowiem świadek powoływała się na swą niepamięć. Analogicznie Sąd nie oparł się na zeznaniach J. P., albowiem nie wnoszą one niczego istotnego do materiału dowodowego.

Z tych względów Sąd doszedł do przekonania, że brak jest dowodów na to, że odwołujący został prawidłowo pouczony ustnie o konsekwencjach uzyskania przychodu, jak również brak jest dowodu, że został przez ZUS prawidłowo pouczony pisemnie. Z powoływanych przez ZUS pism tj. informacji z 2002r. (k.243-244 a.r.) i pisma z dnia 16.02.2006r. (k.25 a.e.) wynika jedynie, że E. L. był prawidłowo pouczony przed uzyskaniem prawa do świadczenia zbiegowego w związku z emeryturą po 65 roku życia. Jednakże analiza pisma z dnia 16.02.2006r. wskazuje, że odwołujący mógł zasugerować się, że po osiągnięciu 65 lat będzie mógł uzyskać przychód, co uwiarygodnia jego zeznania co do celu wizyty w ZUS-ie w 2012r. Natomiast po uzyskaniu emerytury po ukończeniu 65 lat – odwołujący nie otrzymał na piśmie stosownego pouczenia, z którego wynikałoby, że nadal nie może uzyskiwać przychodu. Ostatnią decyzją, na której zamieszczono takie pouczenie, jest decyzja o waloryzacji z dnia 01.03.2011r. Zatem została ona wydana przed decyzją przyznającą odwołującemu emeryturę po ukończeniu 65 lat. Ani w decyzji z dnia 23.03.2011r. o przyznaniu emerytury ani w późniejszym okresie – ZUS nie zamieścił na piśmie takiego pouczenia.

Zgodnie z ugruntowanym w tym zakresie orzecnictwem - żądanie zwrotu nienależnego świadczenia z ubezpieczenia społecznego uzasadnione jest tylko wobec osoby, która otrzymała świadczenie bez podstawy prawnej, i tylko wówczas, gdy miała świadomość, że wypłacone świadczenie jej się nie należy (tak SN w wyroku z dnia 06.03.2012r. I UK 331/11). Sąd Najwyższy zwrócił uwagę w powołanym wyroku, że w treści obowiązujących przepisów wyraźnie został wyeksponowany czynnik świadomości pobrania świadczenia nienależnego, przy czym o jej istnieniu przesądza dokonanie pouczenia o okolicznościach ustania prawa do świadczeń albo wstrzymania ich wypłaty. Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 06.11.2012r. podkreślił, że świadomość nienależności świadczenia ma wpływać z pouczenia uprawnionego przez organ rentowy o okolicznościach powodujących wypłatę świadczeń nienależnych, a pouczenie stanowi warunek sine qua non obowiązku ich zwrotu (III AUa 1301/12, Lex nr 1237107). Natomiast w wyroku z dnia 14.03.2006r. (I UK 161/05) Sąd Najwyższy stwierdził, że pouczenie o okolicznościach, których wystąpienie powoduje brak prawa do świadczenia (art.138 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) może polegać na przytoczeniu przepisów określających te okoliczności, ale musi być na tyle zrozumiałe, aby ubezpieczony mógł je odnieść do własnej sytuacji.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że E. L. nie został pouczony o skutkach uzyskiwania przychodu w konkretnej sytuacji, w jakiej się znalazł, pomimo iż wykazał, że aby rozwiać swe wątpliwości – udał się do ZUS-u po wiążącą informację.

Jedynie zatem na marginesie podnieść należy, że nieprawidłowa jest praktyka ZUS-u zobowiązująca do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia wraz z odsetkami liczonymi wcześniej aniżeli od daty doręczenia decyzji o zwrocie nienależnie pobranego świadczenia. Z ugruntowanego w tym zakresie orzecznictwa wynika bowiem jednoznacznie, że żądanie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia następuje przez doręczenie ubezpieczonemu decyzji organu rentowego wydanej w tym zakresie. Z tą też dopiero chwilą staje się wymagalne roszczenie o odsetki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 47714 § 2 k.p.c. zmienił decyzję i ustalił, że E. L. nie ma obowiązku zwrotu kwoty pobranej tytułem świadczeń za okres od dnia 01.07.2012r. do dnia 31.03.2013r. w kwocie 5.206,58zł wraz z odsetkami.